

Uitgerekend

Ik zou wel eens in dienst willen treden van een goed bedrijf. Maar ik kan niet zoveel, behalve goed hoofdrekenen. Ik kan niet zelf de sommen bedenken die ik dan kan hoofdberekenen. Ik weet niet of er een goed bedrijf is dat zit te wachten op iemand die zelf niet de hoofdrekeningen kan bedenken die hij dan kan berekenen. Het is jammer dan sneu, voor mij bedoel ik, dat ik van zo'n bestaand bedrijf niet weet. Of weet van zo'n niet-bestaand bedrijf. Laatst kwam ik bij de slager een aardige vrouw tegen die mij een van haar hoofdrekeningen toevertrouwde. Ik meende dat dat een reclame van die slager was en dat ik tien zegeltjes op een kaart die ik niet had diende in te leveren. Maar het was puur aardigheid van de vrouw. Waarvoor ik haar bedankte vóóordat ik de gegeven som berekende. De slager keek me glazig aan, hij had de laatste twintig jaar al zijn sommen op zijn kassa uitgerekend. Van dat rekenen was die kassa danig gesleten. Maar ik herinnerde me uit mijn jeugd de kassa die wij thuis hadden. En waarop ik sommen mocht uitrekenen die ik toen met hoofdrekenen nog niet kon berekenen. Het kwam zo uit dat de kassa op een dag van de tafel uit het raam viel en het ganzenhok bedolf met zijn laatst uitgerekende som. Toevalligerwijze waren de ganzen juist eieren aan het leggen op een plek waar ze dat eerder niet deden. En ik kon ineens hoofdrekenen, dus ik kon de kassa missen. Een jaar later kreeg ik op school de eerste prijs voor beste hoofdrekenen en een tegoedbon. Voor een baan bij een goed bedrijf. Die bon heb ik nog steeds niet verzilverd. En hij is intussen verlopen.

XX*4*XX2; tweetwee4tweetwee